

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 kwietnia 2017 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie z wpisami do Krajowego Rejestru Sądowego organem uprawnionym do reprezentacji podmiotów: (...) Sp. z o.o., G. (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. jest zarząd, zaś w skład tego organu w trzech z wymienionych spółek wchodzi jedynie Prezes Zarządu. Tylko w spółce (...) jako członek zarządu figuruje jeszcze jedna osoba, tj. I. P.. Do reprezentacji tychże podmiotów w przypadku zarządu jednoosobowego jest natomiast uprawniony ten członek zarządu działający samodzielnie. Funkcję Prezesa Zarządu spółek: (...) Sp. z o.o., G. (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. sprawuje oskarżony A. B.. I. C. (1) (poprzednio P.) figurowała jako członek zarządu (...) Sp. z o.o. jedynie w dokumentacji, w rzeczywistości nie miała żadnego wpływu na podejmowane decyzje, nie miała również dostępu do dokumentów Spółki – zajmował się tym samodzielnie Prezes Zarządu A. B..

W okresie od 17.08.2015 r. do 22.02.2016 r. oskarżony A. B. jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o., G. (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o., a tym samym osoba odpowiedzialna za zajmowanie się sprawami gospodarczymi wymienionych podmiotów utrudnił uprawnionemu pracownikowi Pierwszego Urzędu Skarbowego w R. dokonanie czynności sprawdzających przeprowadzonych w oparciu o przepis art. 274a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, zgodnie z którym organ podatkowy może zażądać złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia deklaracji lub wezwać do jej złożenia, jeżeli deklaracja nie została złożona mimo takiego obowiązku.

Pismami z dni: 23 lipca, 3 września i 12 listopada 2015 r. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w R. wezwał podmiot (...) Sp. z o.o. do złożenia (lub do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia) zeznania CIT – 8 za okres od 01.01.2014 r. do 31.12.2014 r., wskazując przepis art. 27 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i siedmiodniowy termin do złożenia wymienionego zeznania od daty doręczenia wezwania. Wezwania te zawierały również pouczenie o treści art. 83 kks i zostały skutecznie doręczone. Wezwania z dni 23.07. i 12.11.2015 r. zostały odebrane przez pełnomocnika pocztowego A. P. – pierwsze w dniu 11.08.2015 r., drugie w dniu 01.12.2015 r., zaś wezwanie z dnia 03.09.2015 r. odebrał w dniu 07.09.2015 r. Prezes Zarządu A. B..

Pismami z dni: 20 lipca, 3 września i 12 listopada 2015 r. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w R. wezwał podmiot (...) Sp. z o.o. do złożenia (lub do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia) zeznania CIT – 8 za okres od 01.01.2014 r. do 31.12.2014 r., wskazując przepis art. 27 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i siedmiodniowy termin do złożenia wymienionego zeznania od daty doręczenia wezwania. Wezwania te zawierały również pouczenie o treści art. 83 kks i zostały skutecznie doręczone. Wezwania z dni 20.07. i 12.11.2015 r. zostały odebrane przez pełnomocnika pocztowego A. P. – pierwsze w dniu 07.08.2015 r., drugie w dniu 01.12.2015 r., zaś wezwanie z dnia 03.09.2015 r. odebrał w dniu 07.09.2015 r. Prezes Zarządu A. B..

Pismami z dni: 21 lipca i 3 września 2015 r. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w R. wezwał podmiot (...) Sp. z o.o. do złożenia lub do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia zeznania CIT – 8 za okres od 01.01.2014 r. do 31.12.2014 r., wskazując przepis art. 27 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i siedmiodniowy termin do złożenia wymienionego zeznania od daty doręczenia wezwania. Wezwania te zawierały również pouczenie o treści art. 83 kks i zostały skutecznie doręczone. Wezwanie z dnia 21.07.2015 r. zostało odebrane przez pełnomocnika A. P. w dniu 10.08.2015 r., zaś wezwanie z dnia 03.09.2015 r. odebrał w dniu 07.09.2015 r. Prezes Zarządu A. B..

Pismem z dnia 3 września 2015 r. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w R. wezwał podmiot G. (...) Sp. z o.o. do złożenia lub do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia zeznania CIT – 8 za okres od 01.01.2012 r. do 31.12.2012 r., od 01.01.2013 r. do 31.12.2013 r., od 01.01.2014 r. do 31.12.2014 r., wskazując przepis art. 27 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i siedmiodniowy termin do złożenia wymienionego zeznania

od daty doręczenia wezwania. Wezwanie to zawierało również pouczenie o treści art. 83 kks i zostało skutecznie doręczone. Wezwanie to odebrał w dniu 07.09.2015 r. Prezes Zarządu A. B..

Oskarżony A. B., pomimo skutecznie doręczonych, w tym jemu osobiście, wezwań nie złożył wskazanych w wezwaniach dokumentów podatkowych.

Dowody:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 87 – 88, zeznania świadka K. S. k. 35, zeznania świadka I. C. (2) k. 62 – 63, zeznania świadka A. P. k. 107 – 108, zeznania świadka M. K. k. 59 – 60 i 70, kopie wezwań z dni: 23.07.2015r., 03.09.2015 r. i 12.11.2015 r. ze zwrotnymi potwierdzeniami odbioru dotyczące (...) Sp. z o.o. karta 1 – 3, kopia wezwania z dnia 03.09.2015 r. ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru dotyczącego G. (...) Sp. z o.o. karta 9, kopie wezwań z dni: 03.09.2015 r. i 21.07.2015 r. ze zwrotnymi potwierdzeniami odbioru dotyczące (...) Sp. z o.o. karta 14 – 15, kopie wezwań z dni: 20.07.2015 r., 03.09.2015 r. i 12.11.2015 r. ze zwrotnymi potwierdzeniami odbioru dotyczące (...) Sp. z o.o. karta 21 – 23, wydruki z KRS dotyczące reprezentacji: (...) Sp. z o.o. karta 4 – 8, G. (...) Sp. z o.o. karta 10 – 13, (...) Sp. z o.o. karta 17 – 20 i (...) Sp. z o.o. karta 24 – 28, zestawienie danych z deklaracji VAT-7, VAT-7k, VAT-7D za okres 01.01.2012 r. – 03.03.2016 r. dotyczące: (...) Sp. z o.o. karta 29, G. (...) Sp. z o.o. karta 30, (...) Sp. z o.o. karta 31 i (...) Sp. z o.o. karta 32, pismo z dnia 22.10.2012 r. k. 36, pisma I. C. (2) do KRS z dni: 04.07.2014 r. i 09.05.2016 r. k. 66 i 67 – 69, pisma M. K. z dnia 27.01.2015 r. do KRS k. 73 – 76 i 77 – 79 oraz z dnia 12.12.2014 r. do zarządu (...) sp. z o.o. i G. (...) Sp. z o.o. k. 80 i 81 – 83, zawiadomienia Prokuratury Rejonowej d. m.R. z dni: 16.12.2014 r. i 30.06.2014 r. k. 110 i 111

Oskarżony A. B. ma 45 lat, posiada wykształcenie wyższe – magister ekonomii, prowadzi własną działalność gospodarczą PPHU (...), obecnie nie osiąga dochodów, utrzymuje się z oszczędności. Oskarżony jest żonaty i ma troje dzieci w wieku 20, 19 i 11 lat, wszyscy wymienieni pozostają na jego utrzymaniu. Jest właścicielem kopalni w P. z dokumentacją geologiczną wartości 10 mln złotych, kopalni (...) oraz samochodu S. z 2007 r. A. B. jest zdrowy, był już karany, za czyn z art. 83 § 1 kks – wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt II K 168/14.

Dowody:

oświadczenie oskarżonego karta 87, karta karna karta 138 - 139

Oskarżony A. B. przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym, wyjaśnił, iż pełni funkcję Prezesa Zarządu w podmiotach: (...) Sp. z o.o., G. (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. i że obecnie spółki te nie prowadzą działalności, podając jednocześnie, iż podmioty: (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. nie prowadziły faktycznej działalności gospodarczej i nie wykonywały czynności podlegających opodatkowaniu w latach 2012 – 2014, spółka (...) w wymienionych latach prawdopodobnie prowadziła działalność, natomiast nie pamięta, czy działalność prowadziła wtedy spółka (...) U4. Oskarżony podał również z jakich powodów spółki zaprzestały prowadzenia działalności oraz że rozliczenia księgowe prowadziło biuro (...), ale umowa została rozwiązana i od tego czasu on zajmował się sprawami księgowymi. A. B. wyjaśnił, iż on przygotowywał kwartalne deklaracje VAT – 7 dotyczące wskazanych spółek, zaś nieskładanie zeznań CIT – 8 za okres od 2012 do 2014 r. musiało być wynikiem przeoczenia. Oskarżony podał ponadto, iż nie złożył zeznań CIT – 8 za 2012, 2013 i 2014 r. pomimo wezwań, ponieważ myślał, że złożone kwartalnie deklaracje VAT – 7 sumują się do zeznania rocznego w CIT – 8.

Wyjaśnienia oskarżonego A. B. Sąd uznał jedynie częściowo za wiarygodne, to jest co do tego, iż pełni funkcję Prezesa Zarządu wymienionych powyżej spółek, a zeznania CIT – 8 za lata 2012 – 2014 rzeczywiście nie zostały złożone, jako zgodne z pozostałym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie materiałem dowodowym. Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego w pozostałym zakresie, przede wszystkim co do tego, iż nieskładanie zeznań CIT – 8 za okres od 2012 do 2014 r. musiało być wynikiem przeoczenia, a nie złożył zeznań CIT – 8 za 2012, 2013 i 2014 r. pomimo wezwań, ponieważ myślał, że złożone kwartalnie deklaracje VAT – 7 sumują się do zeznania rocznego w CIT – 8. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego należy uznać jedynie za przyjętą przez niego linię obrony mającą

uchronić go przed grożącą mu za popełniony czyn odpowiedzialnością karną. Przeczą temu przede wszystkim dowody w postaci dokumentów, w tym treść kierowanych do A. B. i prawidłowo doręczonych mu wezwań, z których jasno wynikało, że jego obowiązkiem jest złożenie zaległych zeznań w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych. Ponadto oskarżony jest osobą posiadającą wyższe wykształcenie z zakresu ekonomii, od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą, stąd też z pewnością powinien był zdawać sobie sprawę z istnienia takiego obowiązku.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na zeznaniach świadków: K. S., M. K., I. C. (3) i A. P..

Świadek K. S. zeznała, iż zajmowała się sprawami księgowymi spółek: (...) Sp. z o.o., G. (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o., od początku ich istnienia poza spółką (...) U4, rozwiązała umowę w październiku 2012 r. ze względu na brak płatności, o czym poinformowała pisemnie A. B.. Jak podała umowa obejmowała prowadzenie ksiąg i sporządzanie deklaracji podatkowych, osobą upoważnioną z ramienia spółek do ich reprezentowania był A. B.. K. S. zeznała, iż w okresie kiedy zajmowała się sprawami księgowymi w spółkach (...) były przychody z prowadzonej działalności, natomiast ze spółek (...) było bardzo mało dokumentów.

Świadek M. K. podała, iż jest współnikiem w spółkach (...) U4, jednak od dłuższego czasu nie ma kontaktu z zarządem, tj. A. B., nie wie kto przygotowuje i czy składa deklaracje dotyczące spółek, formalnie powinien złożyć je natomiast zarząd. M. K. zeznała, że w latach 2012 – 2014 spółka (...) prowadziła działalność w zakresie odbioru odpadów i były wystawiane faktury, natomiast nie pamięta czy spółka (...) U4 w tym czasie prowadziła działalność gospodarczą, prawdopodobnie tak. Świadek podała, iż prowadzeniem spraw spółek zajmuje się zarząd, zarząd by zobligowany złożyć dokumenty podatkowe za 2012 – 2014 r. do urzędu skarbowego i sądu, a także zeznania podatkowe CIT – 8 za lata 2012 – 2014. Ponadto M. K. zeznała, że od dłuższego czasu nie są zwoływane walne zgromadzenia współników, nie są przedkładane do zatwierdzenia sprawozdania finansowe.

Świadek I. C. (2) zeznała, iż była zatrudniona w spółce (...) 4U na stanowisku kierownika do 30.06.2013 r., w (...) Sp. z o.o. była natomiast członkiem zarządu, jednak figurowała jedynie na papierze, nie miała na nic wpływu, nie miała dostępu do dokumentów ani wpływu na podejmowane decyzje i tak naprawdę nie wie czym zajmowała się spółka. Chciała zostać zwolniona z funkcji członka zarządu, jednak A. B. unikał kontaktu z nią, w końcu w dniu 17 sierpnia 2013 r. złożyła rezygnację, która została przyjęta przez pełnomocnika A. P.. Jak podała I. B. po pewnym czasie zorientowała się jednak, że nadal figuruje w KRS jako członek zarządu. Świadek zeznała, iż spółka (...) 4U zajmowała się dostawami Internetu, do samego końca jak pracowała, tj. do końca lipca 2013 r. świadczyła usługi, klienci dokonywali wpłat na rachunki bankowe, ale konta były zajęte przez komorników.

Świadek A. P. zeznała, iż jest asystentem Prezesa Zarządu w (...) Sp. z o.o., w pozostałych spółkach nie jest zatrudniona, ale jest upoważniona do odbioru korespondencji. Świadek podała, że spółka (...) zajmuje się zbieraniem i odzyskiwaniem odpadów innych niż niebezpieczne, natomiast nie wie czym zajmują się pozostałe spółki, ponadto nie pamięta czy w latach 2012 – 2014 spółki prowadziły działalność gospodarczą i dokonywały czynności podlegających opodatkowaniu. A. P. zeznała, iż każdorazowo przekazywała A. B. korespondencję kierowaną z urzędu skarbowego na adres spółek, wszystkie wezwania, które zostały przez nią odebrane zostały mu przekazane.

Sąd dał wiarę zeznaniom powyższych świadków jako logicznym, przekonującym i korespondującym z pozostałym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie materiałem dowodowym, w tym z dowodami w postaci dokumentów.

Sąd uznał również za wiarygodne zgromadzone w aktach sprawy dowody z dokumentów wskazanych wyżej jako podstawa ustaleń faktycznych, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego podmioty, w zakresie ich kompetencji, w sposób rzetelny, szczegółowy i zgodny z prawem, a ich treść, zarówno co do autentyczności jak i rzetelności, nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony A. B. swoim zachowaniem wyczerpał od strony przedmiotowej i podmiotowej znamiona przestępstwa skarbowego z art. 83 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Na podstawie art. 83 § 1 kks odpowiedzialności karnej podlega ten kto osobie uprawnionej do przeprowadzenia czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli skarbowej lub czynności kontrolnych w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowej, w szczególności kto wbrew żądaniu tej osoby nie okazuje księgi lub innego dokumentu dotyczącego prowadzonej działalności gospodarczej lub księgę lub inny dokument niszczy, uszkadza, czyni beużytecznymi, ukrywa lub usuwa. Sprawstwo czynu z art. 83 § 1 kks może zostać przypisane każdemu, kto zachowuje się w sposób opisany w tym przepisie. Czyn stypizowany w art. 83 § 1 ma charakter skutkowy, który stanowi zmiana sytuacyjna polegająca na stworzeniu przeszkody dla prawidłowego i sprawnego przebiegu czynności służbowej. Może on zostać popełniony wyłącznie umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim jak i ewentualnym.

Zgodnie z art. art. 274a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa organ podatkowy może zażądać złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia deklaracji lub wezwać do jej złożenia, jeżeli deklaracja nie została złożona mimo takiego obowiązku.

Zgodnie zaś z art. 27 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych podatnicy, z wyjątkiem zwolnionych od podatku na podstawie art. 6 ust. 1, art. 17 ust. 1 pkt 4a lit. a i przepisów ustawy wymienionej w art. 40 ust. 2 pkt 8, są obowiązani, z zastrzeżeniem ust. 2a, składać urzędowi skarbowym zeznanie, według ustalonego wzoru o wysokości dochodu (straty) osiągniętego w roku podatkowym – do końca trzeciego miesiąca roku następnego i w tym terminie wpłacić podatek należny albo różnicę między podatkiem należnym od dochodu wykazanego w zeznaniu a sumą należnych zaliczek za okres od początku roku.

W przypadku spółek z ograniczoną odpowiedzialnością funkcję podatnika realizuje zarząd, a zgodnie z art. 9 § 3 kks podmiotem odpowiedzialności karnej jest osoba fizyczna, która zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi osoby prawnej.

Odnosząc powyższe rozważania do przedmiotowej sprawy, należy uznać, iż w okresie objętym zarzutem A. B. pełnił funkcję Prezesa Zarządu podmiotów: (...) Sp. z o.o., G. (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. Ponadto jak wynika ze zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego niewątpliwie można go uznać za osobę odpowiedzialną za sprawy gospodarcze, finansowe wymienionych spółek w rozumieniu art. 9 § 3 kks, które to podmioty zostały zobowiązane do złożenia zeznań CIT – 8 za lata 2012 – 2014 (bądź wyjaśnień dotyczących ich niezłożenia). Skutkiem niedopełnienia obowiązków w zakresie złożenia zeznań CIT - 8 w terminach wyznaczonym wielokrotnymi skutecznie doręczonymi wezwaniami, było utrudnienie dokonania czynności sprawdzających podjętych przez pracownika Pierwszego Urzędu Skarbowego w R. w trybie określonym przez przepisy ustawy Ordynacja podatkowa (art. 274 a § 1).

Z treści zalegającej w aktach sprawy dokumentacji wynika, że oskarżony był wielokrotnie wzywany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego do złożenia zeznań CIT – 8 (lub do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn ich niezłożenia). Pomimo kierowanych wezwań Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o., G. (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz B. Sp. z o.o. A. B. nie zastosował się do ich treści.

Oskarżony działał przy tym umyślnie z zamiarem bezpośrednim, gdyż był w pełni świadomy ciężących na nim jako prezesie, ponadto w trzech spółkach jedynym członkiem zarządu, obowiązków związanych m.in. ze złożeniem do urzędu skarbowego zeznania według ustalonego wzoru o wysokości dochodu (straty) osiągniętego w roku podatkowym, o czym świadczy również fakt, iż jest osobą posiadającą wyższe wykształcenie ekonomiczne i od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą.

Czyn popełniony przez oskarżonego charakteryzował się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, co wynika z charakteru i wagi obowiązków, które naruszył oraz ich znaczenia dla możliwości sprawnego przeprowadzenia czynności sprawdzających. Należy przy tym zauważyć, iż oskarżony lekceważył ciężący na nim obowiązek przez kilka lat, albowiem wezwania dotyczyły złożenia zeznania CIT – 8 również jeszcze za rok 2012.

Oskarżonemu można przypisać także zawinienie, gdyż jest on do tego zdalny ze względu na swój wiek, doświadczenie życiowe, w toku postępowania nie ujawniły się również żadne wątpliwości co do jego poczytalności w chwili czynu co świadczy o tym, że można mu postawić zarzut postępowania wbrew prawu mając możliwość jego przestrzegania.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd uznał A. B. za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 83 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks wymierzając mu za ten czyn karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości stawki dziennej na kwotę 90 zł.

Określony w wyroku wymiar kary grzywny mieści się w granicach określonych przez ustawę. Dolegliwość orzeczonej kary nie przekracza stopnia winy oskarżonego i jednocześnie jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Sąd ustalając wymiar kar uwzględnił również fakt, iż A. B. był uprzednio karany.

Dolegliwość wynikająca z wymiaru kary określonej w wyroku jest również wystarczająca do wzbudzenia w oskarżonym krytycznej oceny popełnionego czynu, a co za tym idzie spowoduje, iż w przyszłości będzie on przestrzegał porządku prawnego. Wymierzona kara jest również odpowiednia w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, gdyż wskazuje na negatywne konsekwencje wynikające z braku poszanowania prawa.

Ponadto dodatkowo na podstawie art. 41 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks Sąd orzekł wobec oskarżonego A. B. środek karny w postaci zakazu pełnienia funkcji członka w organach spółek handlowych, reprezentanta lub pełnomocnika w spółkach handlowych na okres 2 lat. W myśl art. 41 § 1 kk Sąd może orzec zakaz zajmowania określonego stanowiska albo wykonywania określonego zawodu, jeżeli sprawca nadużył przy popełnieniu przestępstwa stanowiska lub wykonywanego zawodu albo okazał, że dalsze zajmowanie stanowiska lub wykonywanie zawodu zagraża istotnym dobrom chronionym prawem. Oskarżony dopuścił się przedmiotowego czynu zajmując stanowisko Prezesa Zarządu czterech spółek handlowych. Jako osoba odpowiedzialna za zajmowanie się sprawami gospodarczymi wymienionych podmiotów – zdając sobie z tego sprawę, utrudnił uprawnionemu pracownikowi Pierwszego Urzędu Skarbowego w R. dokonanie czynności sprawdzających przeprowadzonych w oparciu o przepis art. 274a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa. Oskarżony był wielokrotnie wzywany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego do złożenia zeznań CIT – 8 (lub do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn ich niezłożenia) i pomimo skierowanych do niego, skutecznie doręczonych wezwań, A. B. nie zastosował się do ich treści, całkowicie je lekceważąc i bagatelizując. Oskarżony jest osobą posiadającą wyższe wykształcenie ekonomiczne i od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą, a więc z pewnością zdawał sobie sprawę z ciężącego na nim obowiązku. Ponadto A. B. lekcewał ciężący na nim obowiązek przez kilka lat, albowiem wezwania dotyczyły złożenia zeznania CIT – 8 co do jednej ze spółek jeszcze za rok 2012. W związku z tym, iż oskarżony A. B. nie wywiązuje się z obowiązków z zakresu podatku dochodowego od osób prawnych i nie składa rocznych zeznań tak naprawdę nie wiadomo co się dzieje w zarządzanych przez niego spółkach. Ponadto należy wziąć pod uwagę, iż A. B. był już uprzednio skazany za przestępstwo z art. 83 § 1 kks i orzeczona wówczas jedynie kara grzywny nie była wystarczająca i nie powstrzymała go przed popełnieniem kolejnego czynu z art. 83 § 1 kks. Przedmiotem ochrony czynów zabronionych z art. 83 kks jest mienie Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego i Unii Europejskiej. Forma ochrony polega na zabezpieczeniu przed nieprawidłowościami przy wykonywaniu funkcji kontrolnych przez organy uprawnione do ich prowadzenia. Niewątpliwie zatem oskarżony okazał, że dalsze zajmowanie podobnych stanowisk zagraża istotnym dobrom chronionym prawem. Nie można bowiem stracić z pola widzenia tego, że oskarżony sprawuje aktualnie nadal funkcję Prezesa Zarządu przedmiotowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, był już uprzednio karany za czyn z art. 83 § 1 kks, a więc ryzyko przyszłego naruszenia dóbr chronionych prawem jest zatem w wysokim stopniu realne i uzasadnia zastosowanie dodatkowej represji w postaci środka karnego w postaci zakazu pełnienia funkcji członka w organach spółek handlowych, reprezentanta lub pełnomocnika w spółkach handlowych. Zdaniem Sądu środek karny w orzeczonym wymiarze pozostaje adekwatny do czynu jakiego dopuścił się oskarżony i odpowiada względem w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Jest jednocześnie wystarczający do tego, aby oddziaływać w sposób wychowawczy na oskarżonego. Utrata przez oskarżonego na okres dwóch lat możliwości pełnienia funkcji członka w organach spółek handlowych, reprezentanta lub pełnomocnika w spółkach handlowych będzie stanowiła dla niego wystarczającą przestrożę na przyszłość.

Wobec tego, że w ramach prowadzonego w przedmiotowej sprawie postępowania nie ujawniono okoliczności, które mogłyby wskazywać, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe, Sąd zobowiązał go do ich pokrycia w całości, tj. w kwocie 550 zł, zgodnie z dyspozycją art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks.

SSR Katarzyna Baryła